

LBRIS

We know
books

Eduard Dorneanu

Poetica

E I K O N

București, 2021

CUPRINS

ACRIBIE	5
SCHIMB ENERGETIC.....	7
COREGASM	8
TUKDAM.....	10
MANTRĂ VULGARĂ	12
ALBASTRU PRECAUT	14
CLAUZE ÎNȘELĂTOARE	17
CĂTRE DEPARTE.....	19
LIBAȚIE LUSTRALĂ	21
CARNE ȘI ILUZIE	23
BALINEUM FIDES	25
WISE DE TOAMNĂ TÂRZIE.....	27
OPTZECI ȘI TREI DE BINECUVÂNTĂRI	29
PATRU FLORI DE CACTUS	31
49.....	33
TOAMNA LA MĂLINI	34
ÎMBRĂȚIȘARE DE TOAMNĂ.....	36
STĂPÂNII MORILOR DE VÂNT	38
PRIVESC PRINTRE DEGETE	41

BILANȚ KARMIC.....	44
NU ÎNCĂ.....	46
SUB TĂIȘ VERDE-AMĂRUI.....	48
ÎMPLETIRE.....	50
ÎNĂLTĂRE.....	52
DINCOLO DE ALBASTRU.....	55
CÂNTEC DE SCHIMBAT CULOAREA OCHILOR.....	57
TOAMNĂ.....	58
SCRISOARE PENTRU VALENTINA.....	60
MIERCUREA CENUȘII.....	62
NU SE AUDE.....	64
ȘAISPREZECE TRANDAFIRI.....	66
SEMNUL MEU DE DRAGOSTE.....	69
CONDIȚII CUMULATIVE.....	70
SUNTEM ÎMPREUNĂ.....	72
NOPTILE LUI APRILIE.....	74
PETALELE VALENTINEI.....	76
Notă bibliografică.....	79

ACRIBIE

Se topește omătul din curte
E abia începutul lui februarie
Nu știu de ce albul a ajuns o icoană intermediară
Aș putea să fac cruce în fața ei după ce am băut
două pahare
De smoking bishop
Sau
Aș putea rosti o rugăciune curată urmată
De înjurături
Poate va ajuta un bebeluș anencefalic să nu sufere
Când herghelia de mustangi va trece prin fața lui
În căutarea unei femei care șuieră într-o scoică
triton
Departe
Într-un loc unde târfele nu poartă ciorapi-plasă
Iar schimbul energetic se face la apus de mângâiere
Sub acoperiș de bancnote noi
Dincolo de soare-plecare
Departe

Culorile ofilite transformă gemetele ioanei în
fragmente
Ale unor discuții informale
Chemările ei nu mai slăvesc suferința și așteptarea
Iată
Patul nostru e un biocâmp de unde putem
exploata naivitatea
Ceremoniei de henna

Da
Putem subția talia sfinților care au trăit în cărți
groase
Pline de urme de ruj
Ce bine Doamne
Viitorul nostru e asemeni unei pagini de gardă
Urmează ordalia
știi bine cât de mult ador
acest exercițiu demodat

SCHIMB ENERGETIC

Ioana conduce o mașină găurită

Stai liniștită

Îi spun

Nu va afla nimeni că ne caută sufletele

Lumina ruginită

Trecem de podul moldovei

Ioana scoate dintr-o pungă murdară

Câteva pene albe și un revolver încărcat

Astea ne vor feri de efectele unui cutremur de suprafață

Spune ea

Vom trece de pe un sens al iraționalului pe altul

Fără a suferi politraumatisme semantice

Suntem propriile noastre călăuze iubite

Doar știi

Trecem și de rădășeni

Ne apropiem de oraș asemeni unor prădători hiperactivi

Să vezi cum o să intru cu rabla asta direct în clădirea

Oficiului poștal

Strigă furioasă ioana

Îmi leg centura de vanitate și strâng din dinți

Îmi plac femeile furioase

și clădirile din care nu pot ieși

în același timp cu femeia și zeița

iubită

COREGASM

Astăzi

Diavolul are un comportament predictibil

Îl aud cum citește fraze toxice dintr-un gromovnic

În jurul lui oamenii râd

iadul este prezentat ca un adăpost social

Unde orice greenhorn se poate împerechea cu sosia

Lui Audrey Hepburn

Vocea îngerului negru închide pleoapele iubitei

În fide salus spune el

Asta înseamnă că trupul adormit al ioanei poate fi
așezat

Pe botul ruginit al unei mașini toyota campry

Distanța dintre noi e acum un drum aproape
comercial

și singura călăuză care ne poate feri de
canibalismul apostolic

e o pereche de pantofi cu autograful lui walter
payton

scris pe tălpi

cu litere chinuite și rele

nu pot să o trezesc

sucul de mere din pahar s-a evaporat

îmi scot pijamaua și spun alături de diavol

in fide salus

nu am nevoie de timp suplimentar pentru a putea
găsi

coapsele buzele degetele femeii adormite
in fide salus iubito
până la sângerare

TUKDAM

Sădesc pomi în pământul umed al grădinii
Un măr ionatan un păr de vară
Un cireș de mai un prun goldan

Hârlețul întoarce brazde și scoate din întuneric
Pietre negre și nasturi militari

Râd
Mâinile mamei sunt tinere
Spălate în albastrul celui de-al
Optzeci și treilea cer
Râd și sap în pământul Dornenilor
Caut adăpost pentru rădăcinile fraților pomi
Casă și loc de rugăciune pentru genunchii și inima
mea
Pentru mâinile mamei
Pentru umbrele care aprind lumini în nopțile de
toamnă
pentru trupul primăverii mutilate

cei patru pomi așteaptă nume și mângâiere
de pe buzele mele
de pe palmele aspre ale mamei
din lacrima otrăvită a domnului
și apă descântată înainte de răsărit
amestecată cu sânge de orfan

respir
rănile mele se închid
rostesc cu ochii deschiși rugăciune curată
cuvintele se unesc cu albastrul
celui de-al optzeci și treilea cer
în zi de sâmbătă
după ce clopotele bisericii au tăcut
sub sărut de înger copil
înger cu ochii verzi și puri
ca firul de iarbă răsărit pe imașurile
satului meu
Mălini